

ἀοιδοῖσι πείθονται καὶ διδασκάλῳ χρείονται ὅμιλῳ 2. Συγκέντρωση λαοῦ, public meeting, 'Ανάξαρχος 1 πολυμαθίη... ὥφελεῖ μὲν τὸν δεξιὸν ἄνδρα, βλάπτει δὲ τὸν ὁγῆδίως φωνεῦντα πᾶν ἔπος κὴν παντὶ δή μω. Πρβλ. ἀγορά, δμιλος.

δημόσιος. Δημόσιος, public, Ξενοφάνης 2.8 καὶ κεν σῖτ' εἴη δημοσίων κτεάνων ἐκ πόλιος. || **τὰ δημόσια.** Οἱ δημόσιες ὑπόθεσεις/τὰ κοινά, public affairs, Δημόκριτος 253 εἰ δ' ἀμελέοι τις τῶν δημοσίων, κακῶς ἀκούειν γίγνεται.

δημωφελής. 'Επωφελής στὸ λαό, useful to people, Δημόκριτος 282 χρημάτων χρῆσις ξὺν νόῳ μὲν χρήσιμον εἰς τὸ ἐλευθέριον εἶναι καὶ δημωφελέα.

Δηναίη (ἀντίθ. Θόωσα). 'Η Βραδύτης (προσωποπ.), the Tardiness (personif.), 'Εμπεδοκλῆς 122.3 ἐνθ' ἦσαν ... Θόωσά τε Δηναίη τε.

δηναιότης. Μακροβιότης, longevity, Δημόκριτος 201 ἀνοήμονες δηναιότητος ὀρέγονται οὐ τερπόμενοι δηναιότητι.

δῆρις (συνών. μάχη, πόλεμος). Μάχη/διένεξη, battle/discord, 'Εμπεδοκλῆς 27 α οὐ στάσις οὐδέ τε δῆρις ἀναισιμος ἐν μελέεσιν. || **Δῆρις.** 'Η Μάχη (προσωποπ.), the Battle (personif.), 'Εμπεδοκλῆς 122.2 ἐνθ' Ἠσαν ... Δῆρις θ' αἰματόεσσα καὶ 'Αρμονίη θεμερῶπις.

δηρόν. 'Επὶ μακρὸν χρόνο, for a long time, 'Εμπεδοκλῆς 112.12 δηρὸν δὴ χαλεπῆσι πεπαρμένοι <ἀμφ' ὀδύνησιν>. Πρβλ. μακρόν.

διάγειν. Διάγω/περνῶ (τὴ ζωὴ μου), lead (my own life), Δημόκριτος 189 τὸν βίον διάγειν 191.22 ἐνθυμεύμενον ἀ πάσχουσιν, δκόσῳ αὐτέων βέλτιον πρήσσει τε καὶ διάγει. ταύτης γὰρ ἔχόμενος τῆς γνώμης εὐθυμότερόν τε διάξεις.

διαγιγνώσκειν 1. 'Αντιλαμβάνομαι/διακρίνω, perceive/discriminate, 'Ηράκλειτος 7 εἰ πάντα καπνὸς γένοιτο, δῆνες ἀν διαγνοῖεν. Πρβλ. κρίνειν **2.** Γνωρίζω, cognize, 'Αρχύτας 1.1-4 καλῶς μοι

δοκοῦντι τοὶ περὶ τὰ μαθήματα διαγνώμεναι... περὶ τᾶς τῶν ὅλων φύσιος καλῶς διαγνόντες ἔμελλον καὶ περὶ τῶν κατὰ μέρος, οἵα ἐντι, καλῶς ὀψεῖσθαι. Πρβλ. γιγνώσκειν.

διάγνωσις 1. Διάγνωση/ἐκτίμηση, discernment/estimation, Δημόκριτος 226 οἰκῆσιν ἐλευθερίης παρρησίη, κίνδυνος δὲ ή τοῦ καιροῦ διάγνωσις. Πρβλ. κρίσις **2.** Γνώση, knowledge, Ἀρχύτας 1.6 περὶ τε δὴ τᾶς τῶν ἀστρων ταχυτάτος καὶ ἐπιτολᾶν καὶ δυσίων παρέδωκαν ἀμῖν σαφῆ διάγνωσιν. Πρβλ. γνώμη, γνῶσις.

διάδειν (ἀντίθ. συνάδειν). Παραφωνῶ/διαφωνῶ, be dissonant/disagree, Ἡράκλειτος 10 συμφερόμενον διαφερόμενον, συνάδον διάδον.

διάθεσις. Ἰδιοσυστασία, idiosyncracy, Δημόκριτος Ο b (τίτλ.) Περὶ τῆς τοῦ σοφοῦ διαθήσεως. Πρβλ. διαθιγή.

διαθήκη. Διάθεση/κατάσταση, disposition, Δημόκριτος 9.3 ήμεῖς δὲ τῷ μὲν ἐόντι οὐδὲν ἀτρεκὲς συνίεμεν, μεταπίπτον δὲ κατά τε σώματος διαθήκην καὶ τῶν ἐπεισιόντων καὶ τῶν ἀντιστηριζόντων. Πρβλ.. διατιθέναι.

διαθιγή (συνών. διαταγή, τάξις). Διάταξη, ordering, Λεύκιππος Α 6 (DK II 72,21) διαφέρειν γάρ φασι (sc. Λεύκιππος καὶ Δημόκριτος) τὸ ὃν δύσμῳ καὶ διαθιγῇ καὶ τροπῇ μόνον. τούτων δὲ ὁ μὲν δύσμὸς σχῆμα ἐστιν, ἡ δὲ διαθιγὴ τάξις, ἡ δὲ τροπὴ θέσις Δημόκριτος Α 38 (DK II 94,7-17) ως <γάρ> ὥλην τοῖς οὖσι τὰς ἀτόμους ὑποτιθέντες τὰ λοιπὰ γεννῶσι ταῖς διαφοραῖς αὐτῶν. τρεῖς δέ εἰσιν αὗται, δύσμὸς τροπὴ διαθιγὴ, ταύτων δὲ εἰπεῖν σχῆμα καὶ θέσις καὶ τάξις... ὁρῶμεν δὲ τὸ αὐτὸ διασυνεχὲς ὃν ὅτε μὲν ὑγρὸν ὅτε δὲ πεπηγός, οὐ διαιρέσει καὶ συνθέσει τοῦτο παθὸν οὐδὲ τροπὴ καὶ διαθιγὴ. Πρβλ. κακοθιγή.

διαθρώσκειν. Διαχέομαι/ξεπηδῶ, be diffused/leap out, Ἐμπεδοκλῆς 84.5 φῶς δέξω διαθρῶσκον, δσον ταναάτερον ἦν, λάμπεσκεν κατὰ βηλὸν ἀτειρέσιν ἀκτίνεσσιν.

διαίνειν. Υγραίνω, wet/moisten, Ἐμπεδοκλῆς 73 ως δὲ τότε

